

AMR

circular 42

AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

abril 1985

Institut d'Estudis Catalans

— Carme, 45-47

— 08001 Barcelona

EDITORIAL

La tasca a desenvolupar per les filials de l'I.E.C., des de fa un cert temps, és polèmica. Cada una d'aquestes filials té característiques pròpies i diferents possibilitats d'actuació. Hi ha filials altament especialitzades, i altres amb un ventall temàtic que permet una varietat més àmplia de socis o adherits, i la seva actuació, sempre, ha d'anar dirigida a una diversitat de tasques, emperò, tothora, és essencial que la seva actuació es faci amb la més acurada preocupació professional i científica.

Hem celebrat, amb notable èxit, un cicle de sis lliçons dedicades a informar sobre un tema polèmic a la història catalana, com és la problemàtica albigena. Se'ns pot argumentar que aquest tema és marginal i que no va tenir cap mena d'incidència o que no encaixa dintre del món de la cultura romànica. Podríem plantejar-nos una llarga colla d'interrogants, però la seva contestació potser ha de fer-se amb un nou interrogant: ¿Quin és el concepte i la definició de la cultura romànica?

La temàtica ens pensem que, seriosament, no pot originar discussió; pot ser que per a molts el punt controvertit sigui la valoració de la tasca de divulgació. Hom qüestiona si s'ha de fer, i quins han d'ésser el seu nivell i el seu límit científics. Pensem que la problemàtica, la major part de les vegades, no rau a discutir el valor científic o professional dels conferenciantes o dels assistents, sinó les exigències de matrícula, el nombre dels inscrits, la sala o local on se celebren, o si cal o no donar diplomes d'aprofitament, i altres mil detalls més o menys de tipus administratiu o d'organització. Per fi, els cursets de més o menys alta divulgació, aprofitats pels nostres universitaris, es converteixen en polèmics si hom hi aconsegueix o no una intervenció directa, sigui com a conferenciant o com a coordinador.

Els Amics de l'Art Romànic pensem que han de judicar-se per la labor reconeguda dels professionals que imparteixen les lliçons, i la disposició i la recepció de l'explicació per part dels assistents. En el nostre cas tots no són professionals però sí que tenen la preparació i el desig de rebre el mestratge i l'orientació dels primers, i aconseguir un bon nivell de superació intel·lectual que els permeti d'apropar-se a un més gran coneixement de la cultura medieval. Alguns han aconseguit un domini del tema quasi professional, i els seus treballs són acurats i representen una bona aportació a l'estudi i a la recerca de la nostra cultura medieval.